

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010759
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118010759.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. septembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného C. U., stíhaného pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/57/2018 zo dňa 20.03.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného C. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/57/2018 zo dňa 20.03.2019 bol obžalovaný C. U. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. za skutky, ktorých sa dopustil tak, že

1) 15.02.2018 pred pobočkou J. J. a.s., ulica XX.I. v T. T., po prechádzajúcej dohode si od C. E. požičal 6.000,- € v hotovosti s tým, že peniaze zhodnotí a tieto jej vráti do 1 mesiaca, pričom v čase pôžičky vedel, že finančné prostriedky nevráti, doposiaľ peniaze poškodenej nevrátil, čím takto C. E., trvale bytom D. XXXX/XX, P., T. T. spôsobil škodu v celkovej výške 6.000,- €,

2) v prevádzke spoločnosti R. nachádzajúcej sa na ul. U. ulica č. XX v T. T. od D. P., nar. XX. XX. XXXX v kalendárnom mesiaci marec v roku 2015 postupne v priebehu 7 dní vylákal finančné prostriedky v celkovej výške 2000,- Eur za účelom zabezpečenia právneho a sprostredkovateľského servisu k mimosúdnejmu získaniu finančných prostriedkov od dlžníkov D. P., a to od D. P., J. T. a H. T. za účelom vrátenia finančných prostriedkov D. P. nijako nekontaktoval, finančné prostriedky nepoužil na poplatky súvisiace so zhromaždením údajov o uvedených dlžníkoch, na poplatky právnikovi za účelom zabezpečenia právneho servisu, na poplatky spojené s prípravou a podpisom notárskych zápisníc o uznaní dlhov, ako ani na poplatky spoločnosti „XX“, ktorá sa zaoberá vymáhaním dlhov, finančné prostriedky minul pre svoje osobné potreby, čím týmto konaním tak uviedol D. P. do omylu a na jeho úkor sa obohatil,

3) v prevádzke spoločnosti R. nachádzajúcej sa na ul. U. ulica č. XX, T. T. si v priebehu mesiacov marec v roku 2015 až máj 2015 postupne od D. P., nar. XX. XX. XXXX, požičal finančné prostriedky v rôznej výške, a to začiatkom marca vo výške 40 Eur, ktoré zaviazal vrátiť do jedného týždňa, niekedy v marci 2015 si požičal finančné prostriedky vo výške 230 Eur, ktoré sa zaviazal vrátiť do dvoch mesiacov, koncom marca si požičal finančné prostriedky vo výške 357 Eur, ktoré boli D. P. poskytnuté na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru spoločnosti M. M. k uzavretiu ktorej D. P. nahovoril C. U., a ktorý sa zaviazal tieto prostriedky vrátiť do 1 mesiaca, dňa 01. 04. 2015 si požičal finančné prostriedky vo výške 1300 Eur, ktoré boli D. P. poskytnuté spoločnosťou X., na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX, k uzavretiu ktorej D. P. C. U. opäť nahovoril s prísľubom, že úver bude mesačne splácať, počas obdobia od 16. 04. 2015 do 23. 04. 2015 si požičal

ďalšie drobné finančné prostriedky vo výške 1600 Eur, pričom sľúbil, že túto pôžičku bude splácať vo výške 200 Eur, dňa 27. 04. 2015 si požičal ďalšie finančné prostriedky vo výške 2000 Eur, pričom sľúbil, že túto pôžičku bude splácať po 200 Eur, dňa 15. 05. 2015 si požičal ďalšie finančné prostriedky vo výške 400 Eur na zaplatenie právnika, ktorý mal C. U. zastupovať v súdnom konaní, aby nebol odsúdený, pričom U. svoje sľuby o tom, že bude splácať úvery, ktoré vo svojom mene uzavrel D. P. nespĺnil, taktiež nespĺnil svoje sľuby, že vráti finančné prostriedky D. P. z poskytnutých pôžičiek, hoci D. P. ešte pred poskytnutím pôžičiek niekoľkokrát ubezpečil, že finančné prostriedku mu vráti, najneskôr do 1 - 2 mesiacov od poskytnutia pôžičiek, tiež prisľúbil, že svoje dlhy D. P. uhradí po predaji vozidla zn. R., VIN: Y ako aj po predaji pozemkov na východnom Slovensku, ktorých mal byť vlastníkom, k čomu nikdy nedošlo, pričom C. U. žiadne pozemky a vozidlo nevlastnil, čím tak D. P. uviedol do omylu a aj napriek viacerým telefonickým výzvam finančné prostriedky C. U. nevrátil, hoci dňa 28. 04. 2016 písomne prehlásil, že spätne doplatí D. P. počas obdobia október roku 2016 až december roku 2016 uhradil sumu len vo výške 240 Eur,

čím vyššie popísanými konaniami sa C. U. na úkor D. P. obohatil a spôsobil mu tak škodu v celkovej výške 7 927,- Eur.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 odsek 2, 4, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť uhradiť poškodenej C. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, P., T. T. náhradu škody vo výške 6.000,- € a poškodenému D. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. X, T. T. náhradu škody vo výške 7 927,- €.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote cestou svojho obhajcu podal odvolanie obžalovaný C. U..

V písomných dôvodoch odvolania obhajca za obžalovaného uviedol, že s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu nesúhlasí. Podľa jeho názoru vo všetkých skutkoch sa jedná o občiansko-právny vzťah, takže je toho názoru, že obžalovaný mal byť spod obžaloby oslobodený. Pokiaľ ide o inkriminované skutky, či už dva z roku 2015 alebo posledný z februára 2018, obžalovaný mal vytvorené podmienky na to, aby nemusel nikoho uvádzať do omylu. Pokiaľ ide o prvý skutok vo vzťahu k poškodenej E., tam sa pridrieva svojich doterajších prednesov, ktoré uvádzal v priebehu prípravného konania a hlavných pojednávaní a pokiaľ ide o skutky v druhom a treťom prípade vo vzťahu k poškodenému D. P., tak podľa jeho názoru ho neuvádzal do omylu, je preukázané, že aj keď v minimálnej miere, tak začal splácať pôžičky poškodenému, snažil sa aj speňažením tabletu mu nahradiť, čo mu požičal, rozhodne nemal záujem požičané peniaze nevrátiť a aj sám poškodený osvedčil, že prijal od neho české koruny, ako aj dve splátky po 70,- Eur.

Nadalej tvrdí, že nebol preukázaný v jeho prípade podvodný úmysel, najmä vo vzťahu k poškodenému P. a nemôže o tom jeho úmysle svedčiť ani to, že si mal požičiavať vyššie sumy.

Z uvedeného dôvodu preto napáda svojim odvolaním nielen výrok o vine a treste, ale aj výrok o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu a preto sa domáha toho, aby bol prvostupňový rozsudok zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu, aby bol on v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril len poškodený D. P., ktorý uviedol, že s tvrdeniami obžalovaného nesúhlasí, je nepochybné, že obžalovaný nemal žiadny úmysel splatiť pôžičky resp. ďalšie prostriedky, ktoré mu poskytol neuhradil ani napriek tomu, že už sa voči nemu viedlo trestné stíhanie. Aj samotná skutočnosť, že sa ďalšieho podvodu dopustil voči ďalšej osobe len potvrdzuje to, že jeho konanie bolo sústavné a premyslené. Jeho odvolanie podľa poškodeného je len snahou vyhnúť sa povinnosti nahradiť mu spôsobenú škodu, a preto navrhol, aby bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté.

Na podklade podaného odvolania krajský súd vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa obžalovaný nedostavil napriek tomu, že mal predvolanie riadne a včas vykázané, prítomný bol len jeho obhajca, aj to v zastúpení. Na verejné zasadnutie sa nedostavila ani jedna z poškodených strán, len za poškodeného P. bol prítomný jeho splnomocnenec.

V konečných návrhoch potom krajský prokurátor navrhol, aby bolo vykonané verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento mal doručenie riadne a včas vykázané a taktiež uviedol, že napadnutý rozsudok je podľa jeho názoru vo všetkých výrokoch správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Taktiež aj splnomocnenec poškodeného uviedol, že nevidí dôvod na zmenu rozsudku a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť a prvostupňový rozsudok potvrdiť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že odvolanie bolo riadne a podrobne zreferované, k tomuto nemá čo iné uviesť a keďže odvolanie smeruje tak do výroku o vine a treste, ako aj náhrade škody, navrhol, aby sa krajský súd s týmito dôvodmi dôsledne zaoberal a v konečnom dôsledku navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený tak, ako to uviedli aj vo svojom písomnom odvolaní.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. U. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu a tieto dôkazy správne vyhodnotil, a to v súlade s § 2 ods. 10, resp. § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd taktiež musí konštatovať, že v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali, pričom je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného C. U. a prečo jej neuveril.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj nimi je podľa názoru krajského súdu nepochybne preukázané, že obžalovaný C. U. sa dopustil pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Keďže obžalovaný už bol doposiaľ viackrát súdne trestaný, dokonca aj pre obdobnú trestnú činnosť k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a z tohto trestu bol prepustený predtým, ako sa dopustil posledného dielčieho skutku svojho pokračovacieho trestného činu, správne pri takejto situácii a uznaní viny obžalovanému uložil prvostupňový súd zvýšený nepodmienečný trest odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a to vo výmere 2 roky a 4 mesiace, keď okresný súd poukázal na priťažujúcu okolnosť, a to, že už bol v minulosti za obdobnú trestnú činnosť odsúdený.

Vzhľadom k tomu, že potom si skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného krajský súd v celom rozsahu osvojil, keďže prvostupňový súd podrobne a dostatočne presvedčivo poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku prečo tak rozhodol, krajský súd v podrobnostiach na tieto dôvody aj odkazuje.

Keďže ani samotné tvrdenia obžalovaného uvedené v odvolaní neboli iné ako tie, aké uvádzal v priebehu prípravného konania, či v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní na okresnom súde predtým, ako tento vyniesol prvostupňový rozsudok, krajský súd sa k týmto bližšie vyjadrovať nebude, len poukazuje na to, že v žiadnom prípade zo strany obžalovaného nemohlo ísť o občiansko-právny vzťah, pretože občiansko-právny vzťah, ak by aj nastal, bolo by zrejmé, že tento vzťah chce obžalovaný nejakým spôsobom riešiť, v danom prípade ani vo vzťahu k poškodenej E., ani k poškodenému P. dokonca s odstupom viacerých rokov otázku vrátenia peňazí neriešil a je nepochybné, že práve svojim podvodným konaním od obidvoch poškodených vylákal sumy tak, ako to konštatoval v napadnutom rozsudku

prvostupňový súd. Za týchto okolností sa potom krajský súd nemohol stotožniť s dôvodmi odvolania obžalovaného a preto v celom rozsahu napadnutý rozsudok potvrdil a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol v zmysle § 319 Tr. por.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.